

Flor zijn theorieboek

ALBERT OOSTERHOF

Wie een autorijbewijs wil halen, komt doorgaans in aanraking met een theorieboek van Flor Koninckx. In veel winkels is zijn *Autorijden van A tot Z* het enige verkrijgbare boek. Tegenwoordig zetelt Koninckx trouwens voor sp.a in het parlement, waar hij ook bezig is met verkeer. In zijn persoonlijke fiche op

de sp.a-site wordt verwezen naar 'Flor zijn webstek', www.florkoninckx.be, en daar vinden we onder meer wervende teksten voor de producten van Koninckx' uitgever. Zo wordt een imperium opgebouwd. Uiteraard is het in het belang van de verkeersveiligheid als een uitstekend theorieboek goed in de markt gezet wordt. Helaas is *Autorijden van A tot Z* (11de druk, 2006) niet in alle opzichten uitstekend. Er schort nogal wat aan de leesbaarheid en helderheid.

In het boek stuiten we regelmatig op woorden die niet zonder meer tot de standaardtaal behoren. Het gaat over verkeerslichten die *in panne zijn*, over verkeersgeleiders die met een witte lijn zijn *afgeboord*, over *de vier pinkers*, over slecht zicht *omwille van mist of regen*, over karavanen van *foorwagens*, over voetgangers die een *ziekenwagen aan de hand leiden*.

Opvallend zijn de vele slordigheden. Het verkeersbord F51, waarop we een mannetje zien dat een trap af loopt, duidt een *ondergrondse bovengrondse oversteekplaats* aan. Door pompend te remmen *kan je uw auto* onder controle houden en soms *pas je uw snelheid* aan. Het is verplicht om *op van de auto-snelweg* minstens 70 km/u te rijden. Er is een schema van de snelheidsbeperkingen op een aantal wegen, maar doordat er tekst is weggefallen, weten we niet hoe snel een auto mag in een voetgangerszone. Het gebruik van leestekens en middelen om alinea's af te bakenen is inconsequent en daardoor soms verwarrend. Woorden zijn aan elkaar blijven plakken en sommige letters zijn verdwenen: *andereemissies*, *gevalis*, *veplicht*.

We komen eigenaardige of weinig informatieve stellingen tegen, zonder verder al te veel uitleg: olie kan *stropiger en dikker* worden *omdat de viscositeit toeneemt*. Zelfs de uitleg van de voorrangregels schiet tekort. Ik geef twee voorbeelden. Op drie plaatsen in het boek wordt informatie gegeven over oversteekplaatsen voor fietsers. Helaas wordt het belangrijkste punt daar niet verduidelijkt: hebben de fietsers voorrang? In het hoofdstuk over voorrang wordt deze kwestie vervolgens

gewoon niet aangesneden. (In dat hoofdstuk wordt gelukkig wel duidelijk dat je voorrang hebt als een andere bestuurder je voorrang moet verlenen.) Verderop, in het hoofdstuk over de houding tegenover andere weggebruikers, lezen we uiteindelijk het volgende: *Fietsers hebben geen absolute voorrang*. Hiermee weten we echter nog niet in welke situatie de fietsers al of niet voorrang hebben.

Het tweede voorbeeld gaat over de situatie waarbij een bestuurder die links afslaat, geconfronteerd wordt met een tegenligger die ook in die richting afslaat. Koninckx legt uit dat de tegenligger voorrang heeft, omdat je *beiden van richting [verandert], en dan geldt de voorrang van rechts*. Het blijft echter onduidelijk onder welke voorwaarden de voorrang van rechts nu precies van toepassing is. Als we de wegcode raadplegen en artikel 19.3 lezen, is de verwarring compleet: *De bestuurder die naar links afslaat moet: (...) voorrang verlenen aan de tegenliggers op de rijbaan die hij gaat verlaten*. Als in dit soort situaties voorrang van rechts van toepassing zou zijn, zoals Koninckx beweert, zou dit artikel overbodig zijn.

Een ander inhoudelijk probleem heeft te maken met de vraag of de dode hoek aan de linkerkant kan worden uitgeschakeld. Daarover lezen we in het hoofdstuk over 'de bestuurder': *Op wegen met drie of meer rijstroken kan je de dode hoek op een grotere afstand links van de auto nooit volledig uitschakelen*. We stuiten echter op een discrepantie als we ons buigen over stelling 72 in het oefenboek: *De dode hoek uitschakelen aan de linkerkant van de wagen is mogelijk*. Volgens het oefenboek is het juiste antwoord zonder meer *ja!*

Zo kan ik nog even doorgaan. Deelnemen aan het verkeer is een activiteit waarbij elk foutje fataal kan zijn. Juist in dat licht is het logisch dat autobestuurders de verkeersregels en de beginselen van het autorijden aanleren op basis van een boek dat perfectie nastreeft. Van de theorieboeken van Koninckx zijn er honderdduizenden over de toonbank gegaan. Hier lag een kans om een theorieboek op de markt te brengen waar zo weinig op aan te merken is dat het een maximale bijdrage levert aan een veilig verkeer. Die kans is gemist.